

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA	[REDACTED]
Sędziowie	SA	[REDACTED]
	SA	[REDACTED]

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku [REDACTED]

przy udziale

Komisarza Wyborczego w Częstochowie, Przewodniczącego
Gminnej Komisji Wyborczej w Starczy i Przewodniczącego
Obwodowej Komisji Wyborczej w Klepacze

w trybie art. 82 i art. 392 Kodeksu wyborczego

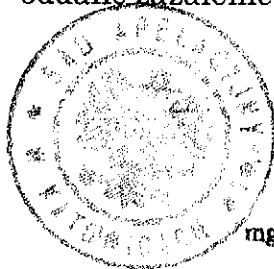
na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ns 288/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Protokółant sądowy

mgr Małgorzata Korszun

Sygn. akt I ACz 325/15

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Częstochowie pozostawił protest wyborczy wnioskodawcy ██████████ bez rozpoznania.

Sąd ten w uzasadnieniu wskazał, że protest wprawdzie został złożony na piśmie oraz w terminie 14 dni od dnia wyborów, lecz nie spełniał pozostałych warunków pozwalających na nadanie temu pismu dalszego biegu. W proteście tym nie sformułowano zarzutów określonych w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 Kodeksu wyborczego. Wnioskodawca nie zarzucił popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, nie stawiał także zarzutów naruszenia konkretnych przepisów kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawca wyraził jedynie obawę, że doszło, jego zdaniem, do nieprawidłowości związanych z uczciwym przeprowadzeniem wyborów na radnego Gminy Starcza z Sołectwa Klepaczka. Nie przedstawił przy tym żadnych dowodów i nie wniósł o ich przeprowadzenie. Zgodnie zaś z art. 392§2 Kodeksu wyborczego, dowody powinny być zgłoszone na okoliczność przytoczonych zarzutów.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, przepisy Kodeksu wyborczego statuują daleko posunięty rygoryzm w zakresie formułowania podstaw protestu, na których może się on opierać, także w odniesieniu do jego formy i treści. Sąd rozpoznaje zgłoszony protest wyłącznie w granicach podniesionego w nim zarzutu, zaś skarżący nie ma możliwości po upływie ustawowego terminu do jego wniesienia rozszerzać go, ani zmieniać jego podstawy czy zgłaszać nowych dowodów. Wyjątkowy charakter unormowań Kodeksu wyborczego w tym przedmiocie wyklucza również możliwość działania przez Sąd z urzędu w zakresie poszukiwania dodatkowych dowodów i prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że protest na podstawie art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego należało pozostawić bez rozpoznania.

Od postanowienia tego wniósł zażalenie wnioskodawca.

Skarżący na uzasadnienie wskazał, że w proteście podał przepis art. 75 § 6 Kodeksu wyborczego, który w jego ocenie został naruszony, w istocie więc sformułował on konkretny zarzut oparty na art. 82 Kodeksu wyborczego. Wniósł również o dopuszczenie dowodów, między innymi, z przesłuchania w charakterze świadków członków komisji wyborczej i mężów zaufania, którzy byli obecni przy liczeniu głosów.

Skarżący w oparciu o tę podstawę domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy na uwzględnienie nie zasługuje.

Niezależnie od tego, czy Sąd Okręgowy trafnie uznał, iż podane przez wnioskodawcę we wniesionym proteście wyborczym zarzuty odpowiadały treści art. 82 Kodeksu wyborczego („k.w.”), nie ulega wątpliwości, że do pisma tego nie dołączono żadnych dowodów na poparcie tych sformułowanych przezeń zarzutów. Stosownie zaś do art. 393 § 2 k.w. w zw. z art. 392 § 2 k.w. tego rodzaju uchybienie pociąga za sobą konieczność pozostawienia protestu bez dalszego biegu.

Nie mogły przy tym odnieść zamierzonego przez skarżącego skutku próby konwalidowania braków formalnych złożonego protestu przez zgłoszenie w zażaleniu wniosków dowodowych. Zauważyć bowiem trzeba, że skoro konstrukcja prawna pozostawienia protestu wyborczego bez dalszego biegu czyni niemożliwym, z przyczyn podanych przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zaskarżonego rozstrzygnięcia, usunięcie tego rodzaju braku poprzez skierowanie przez Sąd Okręgowy do wnioskodawcy wezwania w trybie art. 130 k.p.c, to tym bardziej nieuprawnione jest spełnienie tego wymogu protestu na etapie postępowania odwoławczego, zwłaszcza w - zachodzącej w niniejszej sprawie - sytuacji gdy brak jest podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca nie mógł tego uczynić na wcześniejszym etapie postępowania.

Z tych przyczyn zażalenie należało oddalić jako bezzasadne, o czym orzeczono na mocy przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Protokółant sądowy

mgr Magdalena Korszun